

1. In het jaarverslag wordt aandacht besteed aan het thema eerlijk werken, specifiek het bevorderen van eerlijk werk en bestrijden van arbeidsuitbuiting. Hoe wordt dit gemeten en wanneer is dit doel bereikt? Hoe kan gewaarborgd worden dat dit thema niet ondergesneeuwd raakt bij aanpak van de problematiek rondom de krapte van de arbeidsmarkt? In hoeverre is het belangrijk hierin om het middels een integrale samenwerking tussen de verschillende ministeries aan te pakken en op welke manier zou dit kunnen? Er is bijvoorbeeld een rapporteur mensenhandel voor integrale aansturing; ligt er een mogelijkheid om een rapporteur arbeidskrapte aan te stellen?
2. Er staat in het jaarverslag dat er vanaf 2018 meer mensen en middelen naar de Nederlandse Arbeidsinspectie zal gaan. Dit zal waarschijnlijk de inspectie helpen, maar de inspectie vangt nog steeds niet alles; mensen, in kwetsbare en afhankelijkheidsposities, moeten zelf ook naar voren komen. Hoe bereik je deze groep en hoe gaan zij in het proces beschermd kunnen worden?
3. Er staat op de planning om Artikel 273f van het Wetboek Strafrecht uit te breiden en daarbij de definitie van arbeidsuitbuiting, in plaats van het onder de paraplu van mensenhandel te laten vallen, waardoor het makkelijker moet worden om het te bewijzen. Recent is er bijvoorbeeld aandacht geweest naar malafide uitzendbureaus, en er staat op de planning om voor strengere certificering voor deze bureaus te werken, echter is dit meer voor aan de achterkant inspecteren. Hoe gaat er aan de voorkant al preventief tegen arbeidsuitbuiting gewerkt worden; kunnen er bij de Kamer van Koophandel (KvK) strengere eisen gesteld worden (bijv. een certificaat uploaden, checklist invullen t.a.v. eerlijk werken en woonomgeving), en is hierin dan toezicht en controle mogelijk? Ook om handvatten te bieden voor de inspectie en in het kader van maatschappelijk verantwoord handelen?
4. We zien in Kamerstuk 29544, nr. 1086 dat 160 miljoen euro voor het STAP-budget ook wordt toegerekend tot investeringen tot aanpak van krapte op de arbeidsmarkt. Klopt het dat u met het STAP-budget ook de krapte op de arbeidsmarkt wilt aanpakken? Zo ja, in hoeverre wordt in het Leven Lang Ontwikkelen-beleid van het kabinet echter ook doelgericht gekeken naar beroepen waar duurzame (en maatschappelijk problematische) krapte wordt voorspeld? Als u hierop inzet, hoe en wanneer denkt u ook te kunnen rapporteren over de effectiviteit van dit gerichte beleid middels het STAP-budget?
5. We zien in de verantwoordingsstukken inzet op vermindering van krapte gericht op omscholing van de beroepsbevolking, maar focus op scholieren en studenten ontbreekt. In hoeverre zet u ook in op instrumenten (bijvoorbeeld voorlichtingscampagnes, subsidies, numerus fixus) gericht op studenten en scholieren, om zo instroom in krapteberoepen te sturen? Hoeveel budget wordt op dit moment aan activiteiten gericht op scholieren besteed? Vindt hierin afstemming plaats met de minister van OCW en hoe rapporteert u hierover? Hebben scholieren genoeg zicht op de consequenties van keuzes die zij als tiener maken die van invloed zijn op de rest van hun leven? Is er aandacht voor beeldvorming onder scholieren van bepaalde beroepen en sectoren?
6. In hoeverre ziet u regionaal grensoverschrijdend werken (bijvoorbeeld vanuit Aken naar Heerlen) als oplossing voor krapte op de arbeidsmarkt? Bent u bekend met de krapte en overschotten op de Belgische en Duitse arbeidsmarkt en in hoeverre deze complementair zijn met de Nederlandse situatie? In hoeverre kunt u bijdragen aan de juiste randvoorwaarden (bijvoorbeeld arbeidsbemiddeling en wet- en regelgeving omtrent sociale zekerheid, diploma-erkenning) om regionale mobiliteit van arbeidskrachten over de grens te stimuleren?